

Jihočeská univerzita v Českých Budějovicích. Filozofická fakulta. Ústav dějin umění.

Jitka Kropáčková, Veduty a detailní kresby Prahy v tvorbě Václava Hollara. Porovnání těchto pohledů s kresbami Prahy jiných grafiků a kreslířů.

Bakalářská práce. 2012

Jitka Kropáčková se ve své bakalářské práci soustředila na dvě spolu úzce související témata – jednak na pražské veduty Václava Hollara a dále na jejich kontext v dějinách kreslířského a grafického zobrazování Prahy od konce 15. do 19. století. Nejprve se autorka zabývá dějinami zobrazování pražského panoramatu, které začíná známou ilustrací ze Schedelovy kroniky a postupně probírá všechna velká zobrazení Prahy, tak jak vznikala v průběhu 16.-19. století. Záslužné je, že do přehledu zařadila i dosud málo známý pohled na Prahu z 30. let 16. století, který vznikl při cestě hraběte Ottheinricha z Říše do Krakova, který byl teprve nedávno publikován. Poté se už plně věnuje kmenovému autorovi své práce, Václavu Hollarovi – zpracovává jeho životopis, nabízí různé odpovědi na otázku důvodů Hollarovy emigrace a podává přehledný popis jeho celoživotního díla, zmiňuje se i „znovuobjevení“ Hollarovy osobnosti v Čechách v 19. století. Následuje zásadní část práce, rozbor jednotlivých pražských pohledů z ruky Václava Hollara, kde upozorňuje na obecně teoretické základy jeho tvorby opírající se o myšlenky Paola Lomazza, formálně ovlivněné pak nizozemským krajinářstvím. Autorka analyzuje jednotlivé Hollarovy pražské práce, v nichž přesvědčivě dokládá jednak jeho řemeslnou preciznost, ale také krajinářsky velmi citlivé a oduševnělé vyjádření. Zvláštní pozornost je pak věnována Hollarovu Velkému pohledu na Prahu z roku 1649, kde se autorka zabývá jak jeho rozbořem, tak i určením jeho vztahu ke starším Hollarovým pohledům na Prahu. V závěru práce se pak autorka pokusila o komparaci shromážděného materiálu, určit společné znaky pražských vedut i pojmenovat jejich originální specifika. Dochází k zajímavému závěru – jestliže většina pražských vedut měla v průběhu staletí výraznou reprezentační funkci, je Hollarovo zobrazení Prahy provedené už v době jeho emigrace nejen zobrazením středoevropské metropole, za rudolfínské doby sídelního města hlavy Říše, ale také místem umělcova mládí a domova, k němuž se i exilu stále hlásil. Autorka ukázala, že dokáže velmi citlivě pracovat s výtvarným materiálem, že se orientuje v odborné literatuře a dokáže vypracovat práci, která je přesvědčivá a hlavně dokazující, že její autorka se se zpracovávaným materiálem hluboce sžila. Je však třeba upozornit na drobné kompoziční nedostatky v závěrečných kapitolách (Srovnání pražských vedut a Obecný vývoj pražské veduty), kde se jinak argumentačně sevřená práce mírně

vedut a Obecný vývoj pražské veduty), kde se jinak argumentačně sevřená práce mírně rozpadá. Proto práci doporučuji k obhajobě a navrhuji klasifikaci Velmi dobře.

Michal Šroněk

14.6.2012